

PAUWTJE PLUIM en het Geheim van de Pauwenstad

In het hart van Wieringerwaard, tussen de lange sloten en groene akkers, stond een mooie boerderij.

Daar woonde Pauwtje Pluim, een nieuwsgierige pauw met een glanzende verenstaart en een boerenpet op zijn kop.

Elke ochtend kraaide de haan, en dan was Pauwtje al wakker. Hij voerde de kippen, veegde het erf schoon en reed met zijn kruiwagen naar het land om groenten te oogsten.

Op een dag vroeg Pauwtje zich iets af.
Terwijl hij zijn pauwenstaart uitklopte,
mompelde hij: "Waarom wordt
Wieringerwaard eigenlijk Pauwenstad
genoemd?

Zijn er nog meer pauwen zoals ik?"

Hij ging op pad door het dorp. Langs de
kerk, de watertoren en de molen vroeg hij
het aan de mensen die hij tegenkwam.

“Weet u waarom we in de Pauwenstad
wonen?” vroeg hij telkens.

Bij het Polderhuis ontmoette hij opa Klaas. Die glimlachte: “Ah, de Pauwenstad, dat is een mooie bijnaam! Vroeger liepen er hier overal pauwen rond, vooral bij de boerderijen.

“Mensen vonden ze prachtig. Maar het waren vooral trotse mensen, net als pauwen zelf. Ze werkten hard op het land en waren trots op hun dorp.”

Pauwtje knikte. “Dus we zijn eigenlijk allemaal een beetje pauw van binnen!”

Die avond keek Pauwtje uit over de akkers.
De zon zakte weg achter de dijk en de
lucht kleurde goud. "Pauwenstad,"
fluisterde hij, "dat is geen naam, dat is een
gevoel. Trots, kleur, en samen de
schouders eronder."

Vanaf die dag vertelde Pauwtje aan
iedereen die het wilde horen waarom
Wieringerwaard de Pauwenstad wordt
genoemd.

En hij was er trotser op dan ooit.

Dit boekje is een uitgave van
Pauwenstad.nl